

ΤΟ ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ

ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

Ἡ μέρα ἐκείνη ἦταν πικρή. Κ' οἱ Κλέφτες πού χάλαστο καν πάντα θά τῇ θυμῶνται.

Στὰ χέρια οἱ Κλέφτες σὴ κωσαν τὸν Καπετάνο, δάσαλευ τὸ μὲ τῇ σπαθιά κατεβατὴ στὸ πρόσωπο καὶ πολεμών τας τὸ καταράχι, καὶ σταμάτησαν.

Οἱ Ἀρβανίτες δὲν τοὺς πῆραν τὸ κοντό, γιατὶ τρανός ἦταν κ' ὁ θῆρος ὁ δικός τους. Καὶ μυνάχι τοῦ Καπετάνου τὸν θάνατον διέσπασεν.

Ὄρε, ποιὸς σοῦπε νὰ τὸ κάμης; δι Καπετάνος ρέκαξε. Ἀφοῦ χαλάστηκα, πῶς θέλῃ σες ἐσύ νὰ μὲ ντροπιάσης;

Οἱ Ἀλιζάταγας ἔπερπε νὰ ζῆ ση ἀνίκητος... Τι εἰναὶ πού κρατᾶς;

—Εἶναι τὸ καρυοφῖλι του καὶ τ' ἄρματά του... καὶ σοῦ ταφέρα...

—Πάρ' τα, πάρ' τα, μήτε νὰ τὰ δῶ! Γώρα, ἀφοῦ ἔχεις ἄρματα, βγάλε τὰ δικά μου, πού δὲ συβρεπαν. Τέτοια τιμὴ γιὰ σένα εἶναι μικρή...

—Ἀλλὰ ἄρματα προτιμήσες... —Συμπάθα με, Καπετάνε!

Ξέρεις ἀν κράτησα τὴν πότη στ' ἄρματά σου, κι' ἀν τ' ἀτί μασα...

—Κι' δ' Ἀρβανίτης, ἀν σὲ σκότωνε κ' ἐσένα καὶ σοῦ τὰ πιστρινες...

—Δέν τὰ κρατοῦσα γιὰ γαμπρός. Τ' ἄρματα εἶναι γιὰ πόλεμο, καὶ τὰ δοκίμα σαι... Μά κείνα τοῦ Ἀρβανίτη τὰχα ζηλέψει ἀπὸ καιρὸ γιὰ σένα. ξῆ γιὰ μένα, Καπετάνε!

—Οψοις ἀπλώση, κράζει, τὸν περιμένει θάνατοι! Τ' ἄρματα, πού φορᾶ κανένας μὴ τ' ἀγγίζει! Τοῦ Καπετάνου τ' ἄρματα;

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

Τὸ Κλεφτόπουλο ἄγριο, ἔχει τὸ χέρι στὸ σπαθί καὶ περιβλέπει.

Οψοις ἀπλώση, κράζει, τὸν περιμένει θάνατοι! Τ' ἄρματα, πού φορᾶ κανένας μὴ τ' ἀγγίζει! Τοῦ Καπετάνου τ' ἄρματα;

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκούτε σεῖς, ωρέ!

—Δικά σου! Δὲν τὰ θέλω! Καὶ βγάλε τὰ δικά μου... Δὲν ἀκού

“ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ..”

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΟΤΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΑΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιθιωτῶν δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ. » 150
Νομικῶν προσώπων » 150
Τραπέζων 'Εταιριῶν » 500
'Εξωτερικοῦ (άεροπορικοῦ)
δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηρια-
σμοί τὸ χιλιοστόμετρον
δρχ. 1.50, Διαφήμισεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύσιμε-
να ἡ μῆ, δὲν ἐπιστρέφονται

‘Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΙΜΙΟΤΗΣ

‘Ο γάμος σήμερα κατά-
ντησε γιὰ πολλούς μιὰ ἀ-
γοραπωλησία.

Σ’ ἀγαπῶ, σὲ λατρεύω,
μᾶς δταν φθάσουμε στὸ
ψητὸ. τότε

—Πόσα δίνεις νὰ σὲ πά-
ρω

“Ἐτσι καὶ ἡ Νίκη που
περίμενε τὸν πατέρα της
ἀπ’ τὴν Αὔστραλια καὶ
διαδόθηκε στὸ χωριό δτι
φέρουν πολλὰ λεφτά, εἰ-
χε μεμιᾶς ἐπτὸ ὑποψήφι-
ους γαμπρούς. Τὸ πρᾶγμα
ῆταν φανερό. Τοὺς τρα-
βούσε τὸ χρῆμα.

Καὶ νὰ ἔνα βράδυ κα-
ταφάνει ὁ ξενιτεμένος
πατέρας. ‘Η εἴδηση δημῶς
ἔφθασε ἀναπάντεχη.

‘Ο αὐτός, ἔχασε τε-
λευταῖα τὰ λεφτὰ του,
καὶ γυρίζει μὲ λίγα μικρο-
πράγματα προτιμῶντας ἐ-
τοι τὸν θάνατο στὴν πα-
τρίδα του, παρὰ στὴν ἔξ-
ην γῆ.

Οἱ ὑποψήφιοι ῆστερα ἀπ’
αὐτὸ τὸ ἀκουσμα, ἔχασ-
ντο στηκαν. ‘Η προξενήτρα
εἶχε καιρὸ νὰ φανῇ στὸ
σπίτι τῆς Νίκης.

Μιὰ βραδύ δημῶς, ἔνας
νέος, χτυπάει τὴν πόρτα.
Ζητάει ἀπ’ τὸν πατέρα
τὸ χέρι τῆς κόρης του
καὶ δίχως λεφτά.

‘Ο πατέρας συγκινήθη-
κε ἀπ’ τὴν ἀνιδιοτέλεια
τοὺς νέους καὶ ἐπειτα ἀπὸ
μέρες συναντήθηκαν πάλι
στὸ σπίτι.

—Παιδί μου, ἄρχισε νὰ
λέγῃ δέ κύριος Δ. ‘Απὸ
σήμερα σοῦ κάμων γυιδ
μου. Σοῦ δίνω τὴν κόρη
μου καὶ μαζὶ μ’ αὐτὴν καὶ
10.000 λίρες. ‘Επιτήδες
διέδωσα δτι ἔχασα τὴν
περιουσία μου γιὰ νὰ βρῶ
τὸν πιὸ ἔντιμο.

Κέρδισες ἔσυ σ’ αὐτὸ.
‘Ο Θεός νὰ σᾶς εὐλογή.
Καὶ τὸν φίλησε στὸ μέ-
τωπο...

Εἶχε βραβευθῆ τὴ βρα-
δύ οὐκέτης...

I. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

‘Ανακοινοῦμεται εἰς τοὺς ἐν
διαφερομένους δτι πωλεῖται
τὸ κτίριον μετὰ τῶν μαγειρὶ^{κῶν}
καὶ ἐπίπλων τοῦ
ἐστιατορίου τοῦ
εὐρισκομέ-
νου εἰς τὸ πρακτορεῖον λεω-
φορείων Πολυγύρου, ὡς καὶ
τὸ συνεχόμενον οἰκόπεδον.

‘Επίσης ἔνοικιάν ται περὶ^{τὸ}
τὸ 40 δεκτὸ στρέμματα ἀγροῦ,
εἰς τὸν δοῦλο δύναται νὰ ἐρ-
γασθῇ θεριζοαλωνιστική μη-
χανή. ἐπὶ τῆς δοῦλο Πολυγύ-
ρου—Γερακινῆς.

Πληροφορίαι παρέχονται
παρὰ τοῦ κ. Αθανασίου Μαγ-
δάλη, εἰς τὸ ὅντα ἔντασθ
ἐστιατορίου του.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΠΡΩΤΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

I. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, μετεκπαίδευμένου—δημολού

Σπουδαῖος καὶ θεῖος εἶναι
δὲ προορισμὸς τοῦ Σχολείου.
Παραλαμβάνει τὸν ἀνθρωπον
κατὰ τὴν ἐποχῆν, ποὺ πάρω
σιάζεται ἀρκετά εὕπλαστος
καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν διαπλά-
ση εἰς τέλεια προσωπικότητα
τα, ὥστε ἀργότερα ποὺ θά
εισέλθῃ στὴ κοινωνική ζωή,
σᾶν συνειδητό πλέον μέλος
αὐτῆς, νὰ μπορέσῃ νὰ δρᾶση
ἀποτελεσματικὴ γιὰ τὸν ίδιον
καὶ διατητόν παρουσιαζόμενα νέα κοινωνικο-
περιουσίαν.

Τὸ Σχολεῖον εἶναι δὲ σπουδαῖον
τὸν ἀνθρωπον τοῦ Σχολείου
τὸ σκοπὸς του καταβάλλει
πολυερεῖς καὶ πολύπλευρες
προσπάθειες. ‘Ο μαθητῆς &
ποτελούμενος δπὸ σθῶμα καὶ
πενειμόντες δπὸ μέλος τοῦ
κοινωνικοῦ περιουσίαν

Μιὰς ἀπὸ τις πολυάριθμες
καὶ πολυσχεδίες αὐτῆς προ-
σπάθειες τοῦ Σχολείου γιὰ τὸν
κατάλληλην ποὺ τὸν διαπλάση
να τὸν διαπλάσῃ τὸν προσωπι-
αντίτοπον.

Οταν δημιούμεν περὶ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους
εὐγενείας, ἀλλὰ τὴ γενικώ
τερη συμπειφύση τοῦ ἀνθρωπο-
ν, ποὺ ἔχει βισθύτερες τὸν ζες
καὶ στηρίζεται σὲ βιώματα,
πίστεις καὶ ἀτράνταχτες πε-
ποιθήσεις.

‘Η πραγματικὴ αὐτὴ κοινω-
νικότητος, δὲν ἔννοιούμενος
τοὺς πολύπλευρους τρόπους<br

